

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12C/75/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311207271
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Engel
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8311207271.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Jozefom Engelom v právnej veci žalobcu V. T., nar. XX.X.XXXX, bytom B., W. XXX, zast. JUDr. Petrom Barňákom, advokátom, Humenné, Kukorelliho 58 proti žalovanej D. E., rod. A., nar. X.XX.XXXX, bytom B., W. XXXX, zast. JUDr. Jánom Sopiakom, advokátom, Humenné, Štefánikova 17, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že žalobca je výlučným vlastníkom parcely CKN XXXX/X - záhrady o výmere 638 m² v kat. území B..

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 677,72 eur na účet zástupcu žalobcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 6.7.2011 sa domáhal určenia vlastníckeho práva k pozemku, a to parcele CKN XXXX/X záhrady o výmere 638 m², kat. územie B.. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 19.6.1933 uzavreli otec žalobcu Q. T. a otec žalovanej Q. A. kúpnu zmluvu so D.N. R. S., účastinná spoločnosť so sídlom v T., ktorou nadobudli do svojho podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti, a to pozemky parc. č. mpč. XXXX/a-XXX o výmere 6757 m² a parcelu mpč. XXXX/a-XXX o výmere 2110 m², vo výmere 8867 m² každý z nich v podiele jedna polovica. Z obsahu žaloby ďalej vyplýva, že medzi právnymi predchodcami účastníkov konania došlo aj k reálnemu rozdeleniu nehnuteľností v prírode, pričom medzi právnymi predchodcami a medzi žalobcom a žalovanou neboli nikdy spory týkajúce sa parcely, ktorá bola predmetom sporu. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že na základe stavebného povolenia v roku 1965 si postavil na parcele CKN XXXX/X rodinný dom, pričom ide o susediacu parcelu.

Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že v roku 1975 mu jeho matka D. T. aj formálne darovala svoj podiel v pozemku, na ktorom mal postavený rodinný dom a v príľahlých záhradách, a keďže predpisy v tom čase platné nepovoľovali nadobudnúť vlastníctvo k výmere väčšej ako 800 m², v zmluve bola uvedená formálne výmera 800 m², avšak v skutočnosti reálne dar zahrňoval aj parcelu XXXX/X, tak ako bola reálne vyčlenená v prírode. Pozemok, ktorý je predmetom sporu, a to parcela CKN XXXX/X je podľa žalobcu pokračovaním pozemku CKN XXXX/X, na ktorom má postavený dom, pričom žalobca tvrdil, že tento pozemok reálne užíva už 35 rokov, má na ňom vysadené ovocné stromy, o pozemok sa riadne stara a považuje sa za jeho vlastníka. Sestra žalovanej žije v susedstve a užíva pozemky, ktoré v rámci rodinnej deľby nadobudla od svojich predchodcov a túto deľbu rešpektujú už desaťročia s tým, že žalovaná nikdy neužívala a nemá žiaden právny titul na nadobudnutie vlastníctva k pozemku, ktorý bol predmetom sporu. Žalovaná mala nadobudnúť vlastnícke právo na základe osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva k tomuto pozemku.

Rozsudkom č.k. 12C/75/2011-81 zo dňa 5.9.2012 súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

Na základe odvolania žalovanej Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 8Co 171/2012-118 zo dňa 5.11.2013 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie.

Podľa pokynov odvolacieho súdu súd prvého stupňa mal ustáliť kedy došlo k zápisu žalovanej v katastri nehnuteľnosti za vlastníka na základe notárskeho osvedčenia o držbe a či bola u žalovanej splnená podmienka nepretržitého trvania oprávnenej držby po dobu 10 rokov od uvedeného zápisu.

Po doplnení dokazovania podľa pokynov odvolacieho súdu súd zistil tento skutkový stav:

Z výsluchu žalobcu súd zistil, že žalobca sa domáhal určenia vlastníckeho práva k parcele CKN XXXX/X záhrady o výmere 638 m² s odôvodnením že dňa 19.6.1933 uzavreli otec žalobcu Q. T. a otec žalovanej Q. A. kúpnu zmluvu so D. R. S., účastinná spoločnosť so sídlom v T., ktorou nadobudli do svojho podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti, a to pozemky parc. č. mpč. XXXX/a-XXX o výmere 6757 m² a parcelu mpč. XXXX/a-XXX o výmere 2110 m², vo výmere 8867 m² každý z nich v podiele jedna polovica. Z obsahu žaloby ďalej vyplýva, že medzi právnymi predchodcami účastníkov konania došlo aj k reálnemu rozdeleniu nehnuteľností v prírode, pričom medzi právnymi predchodcami a medzi žalobcom a žalovanou neboli nikdy spory týkajúce sa parcely, ktorá bola predmetom sporu. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že na základe stavebného povolenia v roku 1965 si postavil na parcele CKN XXXX/X rodinný dom, pričom ide o susediacu parcelu.

Právny zástupca žalobcu poukazoval na to, že právní predchodcovia žalobcu a žalovaného, ktorí nadobudli pozemky na základe kúpnej zmluvy v roku 1933 do svojho podielového spoluvlastníctva si v minulosti reálne aj rozdelili parcely a o reálnej del'be svedčí aj to, že v predných častiach týchto pozemkov si ich deti postavili aj rodinné domy s tým, že žalobca si postavil rodinný dom v prednej časti pozemku, na ktorý nadväzuje parcela, ktorá bola predmetom sporu a pozemok, na ktorom postavil rodinný dom, dostal od svojho otca a rodinný dom si postavil na základe stavebného povolenia z roku 1965. O dlhodobom užívaní pozemku zo strany žalobcu svedčí aj skutočnosť, že na pozemku, ktorý je predmetom sporu si žalobca posadil ovocné stromy, ktorých vek je asi 20 - 30 rokov s tým, že medzi pozemkom, ktorý bol predmetom sporu a parcelou XXXX/X, vlastníčkou ktorej je pani K., sestra žalovanej, je postavený plot, ktorý bol predtým postavený Q. A., teda otcom žalovanej, a tento plot bol najprv drevený s tým, že je nelogické keby otec žalovanej Q. A. sa necítil byť aj vlastníkom pozemku, ktorý bol predmetom sporu, aby postavil plot tak ako ho postavil. Tento plot teda tvorí hranicu medzi pozemkami, tak ako si ich v minulosti reálne rozdelili.

Zástupca žalobcu poukazoval na to, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetnému pozemku vydržaním, pretože splnil všetky atribúty vydržania.

Žalovaná počas konania žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

Zástupca žalovanej žiadal žalobu zamietnuť s odôvodnením, že nárok žalobcu bol prekludovaný, pretože neuplatnil svoj nárok na súde v lehote 10 rokov odo dňa, kedy si žalovaná a jej sestra pani K. dali osvedčiť vlastnícke právo a z tohto dôvodu sa žalobca už nemôže úspešne domáhať svojho nároku, a to aj napriek skutočnosti, že vlastnícke právo sa nepremičuje.

Z výsluchu svedkyne W. K. vyplýva, že svedkyňa je sestrou žalovanej, pričom svedkyňa potvrdila, že je susedou žalobcu a pozemok, na ktorom býva dostala darom od svojich rodičov s tým, že na tomto pozemku si v prednej časti postavila rodinný dom niekedy v roku 1957.

V súvislosti s užívaním pozemku, ktorý bol predmetom sporu svedkyňa uviedla, že tento pozemok bol pôvodne ohraničený, teda ohradený, pričom žalobca tento pozemok rozhradil a začal si prisvojovať a užívať väčšiu časť pozemku. Svedkyňa uviedla, že tento pozemok užívala, kosila ho, pretože problémy predtým neboli a neboli medzi účastníkmi konania žiadne hádky a neskôr sa tento pozemku vzdala a dala ho sestre, aby mala pokoj od žalobcu.

Svedkyňa potvrdila aj na ohliadke, že plot medzi jej pozemkom a pozemkom, ktorý bol predmetom sporu bol postavený jej otcom Q. A. a takto je hraničná čiara rešpektovaná aj v súčasnej dobe.

Svedkyňa taktiež potvrdila, že na pozemku, ktorý je predmetom sporu sú posadené ovocné stromy a tieto stromy posadil žalobca.

Z výsluchu svedka Q. V. vyplýva, že svedok prišiel bývať na predmetnú ulicu v roku 1980 s tým, že po prisťahovaní sa na túto ulicu začal chodiť susedom pomáhať pri poľnohospodárskych prácach a chodil pomáhať aj pani K., teda susede žalobcu, pričom od toho času vnímal pozemok, ktorý je predmetom sporu a tento pozemok bol nazývaný jaruha. Svedok potvrdil, že žalobca mal na tomto pozemku posadené rastliny, viničky, jahody, zeleninu, cibuľu a mal tam posadené aj nejaké stromy tzv. diviaky, ktoré boli zaštepene. Svedok ďalej uviedol, že chodil pomáhať sestre žalobcu p. C. stavať rodinný dom, ktorý sa nachádza vedľa rodinného domu žalobcu, pričom upravovali aj pozemok, ktorý bol predmetom sporu, pretože bol zamokrený a chceli zviešť vodu tak, aby nesmerovala na pozemok C..

Z výsluchu svedkyne K. X. vyplýva, že svedkyňa je sestrou žalobcu a táto vzhľadom na svoj vek sa pamätala na určité skutočnosti súvisiace s užívaním pozemku, ktorý bol predmetom sporu, pričom svedkyňa uviedla, že nebol medzi ich rodičmi, teda rodičmi žalobcu a žalovanej žiaden problém a spoločne tieto pozemky užívali a pracovali na nich. Svedkyňa ďalej uviedla, že na pozemkoch v prednej časti si postavili rodinné domy W. K., neskôr si postavil vedľa nej rodinný dom žalobcu a potom ich sestra C.. Svedkyňa potvrdila, že pozemok, ktorý je predmetom sporu začal užívať žalobca po tom, čo si v prednej časti postavili rodinný dom a nikdy ho neužívala žalovaná a ani jej sestra pani K..

Z výsluchu svedkyne T. C. vyplýva, že svedkyňa je sestrou žalobcu, pričom svedkyňa uviedla, že sa vydala v roku 1961 a odišla bývať do W., kde bývala asi 15 rokov a potom sa vrátila domov s tým, že rodičia jej dali pozemok, ktorý sa nachádza vedľa pozemku žalobcu, a tak si postavila rodinný dom niekedy v roku 1982. V súvislosti s pozemkom, ktorý bol predmetom sporu svedkyňa uviedla, že tento pozemok tzv. jaruha bola spoločná a patrila jej otcovi a otcovi žalovanej a oni ho spoločne užívali až do času kým žili a nikdy medzi nimi neboli žiadne problémy až hádky. V čase, keď prišla svedkyňa bývať do svojho domu, časť jaruhy, ktorá sa nachádza za pozemkom žalobcu bola v užívaní žalobcu, teda jej brata a žalovaná, ani jej sestra pani K. tam už nechodili. Pozemok jaruha nebol oddelený od pozemku žalobcu a tieto pozemky boli prakticky spojené.

Z výsluchu svedka Q. K. na ohliadke na mieste samom súd zistil, že svedok potvrdil, že plot, ktorý je medzi pozemkom pani K. a pozemkom žalobcu a pozemkom, ktorý je predmetom sporu bol postavený jeho dedom, teda Q. A., pričom svedok chodil tento plot pomáhať robiť v čase, keď mal 12 rokov.

Z výsluchu svedka Š. A. vyplýva, že svedok je bratom žalovanej, pričom svedok uviedol, že asi v roku 2000 si žalobca rozhrdil oplotenie v zadnej časti svojho pozemku a začal užívať aj ďalšiu časť z parcely, ktorá bola predmetom sporu, na ktorej si posadil zeleninu a neskôr v roku 2005 pooral aj zvyšnú časť, kde má teraz posadené zemiaky.

Z výsluchu svedka H. C. vyplýva, že svedok si postavil rodinný spoločne so svojou manželkou v roku 1981 s tým, že pozemok, ktorý je predmetom sporu v tom čase bol svah a ten svah postupne upravovali, pretože zasahoval prakticky do polovice pozemku, ktorý je predmetom sporu a spôsoboval to, že voda z hornej časti išla do jeho pivnice, a tak za pomoci svedka Q. V. tento svah bol skopaný až natoľko, že dosiahli, že voda popri tomto svahu teraz steká dole tak, že už nesteká do jeho pivnice. Čo sa týka pozemku, ktorý je predmetom sporu, tento pozemok podľa svedka predtým užívala spoločne rodina T. a A. a z počutia vedel, že ho spoločne kosila a bola tu tzv. smička t.j. tráva, ktorú nechcel žrať ani dobytok a postupne od roku 1982, keď bolo dosiahnuté, že tento pozemok už nebol mokry začal ho užívať žalobca a nikto iný okrem neho tento pozemok neužíval.

Z výsluchu svedkyne P. E. vyplýva, že žalobca je jej bratom, pričom svedkyňa potvrdila to, že pozemok, ktorý bol predmetom sporu bola pôvodne lúčka, na ktorej bola voda, pretože v hornej časti je postavený vodojem a táto voda stekala po lúčke a išla do dolnej časti. V časoch súkromného hospodárenia túto lúčku spoločne kosili otec žalobcu a otec žalovanej. Všetko sa robilo spoločne a od času, kedy si v prednej časti postavil rodinný dom žalobcu, od tej doby ho užíva žalobca.

Z ohliadky na mieste samom vykonanej dňa 10.7.2012 vyplýva, že pozemok, ktorý je predmetom sporu bezprostredne nadväzuje na pozemok žalobcu s tým, že po pravej strane na tomto pozemku sú posadené ovocné stromy, ktorých vek sa odhaduje na 20 rokov. Hranica medzi pozemkom, ktorý

je predmetom sporu a pozemkom pani K. je tvorená toho času oplotením s tým, že toto oplotenie predtým na tomto mieste bolo drevené a postavil ho otec žalovanej a svedkyne Q. A.. Z ľavej strany pozemok, ktorý je predmetom sporu, nemá oplotenie, je ohraničený svahom, na ktorom je hraničná čiara s pozemkom sestry žalobcu pani C..

Z obsahu Kúpno predajnej zmluvy zo dňa 19.6.1933 uzavretej medzi kupujúcim Q. A. a Q. T. a predávajúcim D. R. S. Ú. B. Ť. v T. vyplýva, že predmetnou kúpnu zmluvou kupujúci nadobudli do svojho podielového spoluvlastníctva pozemky mpč. XXXX/a-XXX vo výmere 6757 m² a pozemok mpč. XXXX/a-XXX vo výmere 2110 m², a to každý z nich po jednej polovici.

Z obsahu Notárskej zápisnice č. N XXX/XX, Nz XXX/XX napísanej dňa 3.3.1975 na Štátnom notárstve v Humennom vyplýva, že predmetnou notárskou zápisnicou bola uzavretá darovacia zmluva medzi darujúcou D. T., matkou žalobcu a obdarovaným žalobcom a jeho manželkou, pričom predmetom darovacej zmluvy boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX parc. č. XXXX/X vo výmere 800 m².

Z obsahu Notárskej zápisnice č. N XXX/XX, Nz XXX/XX zo dňa 9.5.2010, napísanej na Notárskom úrade notárky Q.. J. A. v Snine vyplýva, že predmetnou notárskou zápisnicou si dala žalovaná a jej sestra W. K. osvedčiť vlastnícke právo vydržaním k parcele mpč. XXXX/a-XXX, XXXX/a-XXX pod A. XXX zapísaných v zápisnici č. 256, kat. územie B. v celosti.

Z obsahu Notárskej zápisnice pod č. N XX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX, napísanej na Notárskom úrade notárky Q.. Z. Č. dňa 6.8.2010 vyplýva, že predmetnou notárskou zápisnicou bola uzavretá dohoda o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalovanou a jej sestrou W. K., podľa ktorej žalovaná nadobudla vlastnícke právo k parcele č. XXXX/X o výmere 638 m².

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobe bolo potrebné vyhovieť.

Podľa § 80 písm. c, O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu 3 rokov, ak ide o hnuťnosť a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Vydržanie je osobitný originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona (ex lege) pri splnení zákonných predpokladov. Musí ísť o spôsobilý predmet vydržania, držba musí byť oprávnená a držba musí byť nepretržitá počas celej zákonom ustanovenej doby. Subjektom vydržania môže byť fyzická ako aj právnická osoba. Výsledkom splnenia zákonom požadovaných predpokladov vydržania je nadobudnutie vlastníckeho práva vydržiteľom, a to okamihom uplynutia vydržacej doby (vydržacia doba, jej začiatok a trvanie je ustanovené v § 111 a nasl. Občianskeho zákonníka). Tento právny následok nastáva priamo zo zákona, nevyžaduje sa k tomu konštitutívne rozhodnutie štátneho orgánu.

V predmetnej veci Krajský súd v Prešove v zrušujúcom uznesení uložil súdu v ďalšom konaní ustáliť, kedy došlo k zápisu vlastníckeho práva žalobkyne v katastri nehnuteľnosti na základe notárskeho osvedčenia a ďalej skúmať, či u žalovanej bola splnená podmienka nepretržitého trvania oprávnenej držby po dobu 10 rokov od uvedeného zápisu.

Tak ako Krajský súd v Prešove vo svojom zrušujúcom uznesení uvádza ustanovenia § 2 ods. 2 Zákona č. 293/1992 Zb. bolo vo vzťahu k ustanovenia § 134 Občianskeho zákonníka špeciálnou úpravou, ktorá umožňovala vydržanie ako originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva za jednoduchších podmienok než ako stanovovala všeobecná úprava. Podmienkou nadobudnutia vlastníckeho práva podľa tohto ustanovenia bolo to, že ten kto si dal osvedčiť vlastnícke právo vydržaním podľa tohto ustanovenia následne vykonával nepretržitú oprávnenú držbu po dobu 10 rokov od zápisu v katastri nehnuteľnosti.

V prejednávanej veci súd mal za dostatočne preukázané, že právny predchodca žalobcu Q. T. a právny predchodca žalovanej Q. A. dňa 19.6.1933 uzavreli kúpnu zmluvu s predávajúcim D. R. S. Ú. B. v T., podľa ktorej nadobudli do svojho podielového spoluvlastníctva vo výške 1/2 nehnuteľnosti v kat. území

B. pod mpč. XXXX/a-XXX a mpč. XXXX/a-XXX. Táto skutočnosť je nesporná a nemôžu ju poprieť ani žalovaný a jednoznačne vyplýva z obsahu predloženej kúpnej zmluvy. Ďalej v konaní bolo preukázané, že právny predchodcovia účastníkov konania tieto nehnuteľnosti, ktoré nadobudli do svojho podielového spoluvlastníctva aj spoločne užívali s tým, že neskôr došlo medzi nimi aj k reálnej deľbe, podľa ktorej si právni predchodcovia účastníkov konania podelili pozemky s tým, že tejto deľbe nasvedčuje skutočnosť, že v prednej časti si deti týchto účastníkov zmluvy postavili rodinné domy, a to žalobca, jeho sestra C. a vedľa žalobcu svedkyňa K., teda dcéra Q. A.. Toto nemôže nikto poprieť a v podstate ani nikto nevyvrátiť, a keďže je zrejmé, že táto deľba bola uskutočnená a realizovaná vyplýva z tohto aj skutočnosť, že táto deľba by mala platiť aj pre všetky ostatné časti.

Pozemok, ktorý bol predmetom sporu, a to parcela CKN XXXX/X v podstate je pokračovaním pozemku žalobcu v zadnej časti s tým, že v prednej časti má žalobca postavený rodinný dom. Vedľa pozemku, ktorý je predmetom sporu, je pozemok svedkyne K. a tento je ohraničený plotom, ktorý v minulosti bol drevený a postavil ho otec svedkyne a otec žalovanej Q. A. a prakticky tým ako je postavený aj Q. A. potvrdil reálnu deľbu nehnuteľnosti, pretože je skutočne nelogické, že v prípade, že by sa Q. A. cítil byť aj vlastníkom pozemku, ktorý je predmetom sporu by si postavil plot tak ako je postavený.

V konaní bolo preukázané, že samotná žalovaná napriek zápisu vlastníckeho práva vydržaním na základe osvedčenia podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 293/1992 podľa notárskej zápisnice č. N. zo dňa 9.5.2000 túto nehnuteľnosť neužívala, pretože predmetnou notárskou zápisnicou mala túto nehnuteľnosť nadobudnúť do podielového spoluvlastníctva spoločne so svojou sestrou W. K.. Až následne v roku 2010 bola urobená notárska zápisnica pod č. N XX/XXXX, podľa ktorej došlo k dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalovanou a jej sestrou s tým, že žalovanej mala pripadnúť do výlučného vlastníctva aj parcela, ktorá bola predmetom tohto konania.

V tomto konaní bolo preukázané, že žalovaná predmetnú parcelu napriek vydanému osvedčeniu neužívala a naopak túto parcelu užíval žalobca, ktorý si na nej sadil poľnohospodárske plodiny a užíval túto parcelu ako záhradu za svojím pozemkom v zadnej časti.

Súd mal za to, že u žalovanej nebola splnená podmienka, za ktorej by bolo možné považovať žalovanú za vlastníčkou tejto parcely t.j. nepretržitá oprávnená držba po dobu 10 rokov, čo bolo potvrdené nakoniec aj výsluchmi svedkov v tomto konaní.

Naopak súd mal za to, že medzi právnymi predchodcami účastníkov konania došlo v minulosti k reálnej deľbe nehnuteľnosti, ku ktorým mali podielové spoluvlastníctvo s tým, že v predných častiach si ich právni nástupcovia postavili rodinné domy. V zadnej časti týchto pozemkov sú záhrady s tým, že pozemok, ktorý bol predmetom sporu je v podstate pokračovaním pozemku žalobcu. Tento pozemok je riadne oplotený zo strany susedy pani K., ktorá je sestrou žalovanej, pričom bolo potvrdené, že toto oplotenie robila svedkyňa pani K. a predtým na tom istom mieste bolo staré oplotenie. Táto skutočnosť svedčí o tom, že už v minulosti boli pozemky podelené a je nelogické, aby pozemok, ktorý bol predmetom konania mohla užívať niekedy samostatne žalovaná. Súd pripúšťa, že v dávnej minulosti tento pozemok mohol byť spoločne užívaný právnymi predchodcami účastníkov konania.

Podľa názoru súdu žalobca dostatočným spôsobom preukázal naliehavý právny záujem na podaní žaloby a preukázal aj podmienky pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, pretože tak ako to vyplynulo z dokazovania je zrejmé, že tento pozemok bol síce v minulosti užívaný spoločne právnymi predchodcami účastníkov konania, ale neskôr ho užíval iba samotný žalobca s tým, že začiatok užívania súd ustálil na rok 1982, čo vyplýva z výsluchu svedka V. resp. H. C. a aj toto postačuje na to, aby žalobca mohol nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním. Žalobca teda podľa názoru súdu nadobudol vlastnícke právo k predmetu konania vydržaním, pretože predmet vydržania bol spôsobilý, do držby vstúpil oprávnene vzhľadom na skutočnosť, že prednú časť pozemku žalobca nadobudol od svojich rodičov a zadná časť pozemku prakticky bola iba pokračovaním jeho pozemku. Držbu žalobcu možno považovať aj za oprávnenú a dobromyseľnú s tým, že nakoniec bolo preukázané, že žalobca v držbe nebol v podstate nikým rušený až na obdobie posledných dvoch rokov.

Tomu, že žalobca užíval tieto pozemky svedčí aj fakt, že po pravej strane pozemku sa nachádzajú ovocné stromy, ktoré posadil žalobca a vek týchto ovocných stromov sa odhaduje na cca 20 rokov, čo potvrdili svedkovia na ohliadke na mieste samom.

Z týchto dôvodov teda súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal trovy žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný. Trovy žalobcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia vypočítaných podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to nasledovne:

- 6 úkonov po 58,69 eur (prevzatie veci, účasť na pojednávaní dňa 12.1.2012, účasť na pojednávaní dňa 4.4.2012, účasť na ohliadke dňa 10.7.2012, účasť na pojednávaní dňa 5.9.2012, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 30.11.2012),
- 2 úkony po 61,87 eur (účasť na pojednávaní dňa 12.3.2014, účasť na pojednávaní dňa 20.10.2014),
- 1 úkon vo výške 1/4 za účasť na pojednávaní dňa 16.2.2012, ktoré bolo odročené

Súd ďalej priznal zástupcovi žalobcu režijný paušál 6 krát po 7,63 eur za úkony vykonané v roku 2012 a 2 krát po 8,04 eur za úkony vykonané v roku 2014. Spolu odmena zástupcu žalobcu predstavuje 552,41 eur a k tejto sume súd pripočítal 20 % DPH, čo predstavuje 110,48 eur, a tak spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 662,89 eur.

K tejto sume súd pripočítal aj náhradu hotových výdavkov právneho zástupcu za deň 10.7.2012 t.j. cestovných výdavkov z Humenného do Sniny a späť vlastným autom za 48 km vo výške 14,83 eur, a tak trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú 677,72 eur.

V súvislosti s priznaním náhrady trov právneho zastúpenia je žiaduce uviesť, že právny zástupca žalobcu uplatnil náhradu režijného paušálu za úkony vykonané v roku 2012, a to 6 krát po 7,63 eur, pričom v skutočnosti vykonal 7 úkonov v roku 2012, avšak z dôvodu nesprávneho vyúčtovania zo strany právneho zástupcu žalobcu súd u priznal iba náhradu režijného paušálu za 6 úkonov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.